

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/33/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123413098
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:6123413098.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a členov senátu Mgr. Mareka Anovčina a JUDr. Zuzany Slušnej, v spore žalobcu Náhradné vozidlo, s.r.o. so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, IČO 50 496 166, zastúpeného ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, IČO 36 864 455, proti žalovanému KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO 00 585 441, o zaplatenie 666,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č. k. 22Cb/117/2023-116 zo dňa 9. decembra 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 666,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 666,- eur od 23.06.2023 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením (výrok II.). Vec právne posúdil podľa ustanovenia § 442 ods. 1, § 524 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 4 ods. 1, ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a § 150 ods. 1, § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že dňa 12.03.2023 došlo ku škodovej udalosti, dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Držiteľka poškodeného motorového vozidla uzavrela dňa 17.4.2023 Zmluvu o nájme č. 421/2023, predmetom ktorej bol nájom automobilu Hyundai i30 EČV: A., na dobu od 17.04.2023 do 24.05.2023 za zmluvne dojednané nájomné 37,- eur, pričom v období od 17.04.2023 do 24.05.2023 užívala náhradné vozidlo poskytnuté žalobcom na základe uvedenej Zmluvy o nájme dopravného prostriedku. Žalobca vystavil dňa 26.05.2023 držiteľke poškodeného motorového vozidla faktúru č. 6172023 na sumu 1.435,85 eur s DPH so splatnosťou 08.06.2023 za užívanie náhradného motorového vozidla za dobu od 17.04.2023 do 24.05.2023, t.j. za 38 dní. Žalovaný na základe výzvy žalobcu poskytol žalobcovi dňa 12.06.2023 poistné plnenie v sume 769,85 eur, čo predstavovalo poistné plnenie krátené oproti uplatnenému poistnému plneniu o 666,- eur. Spornými medzi sporovými stranami boli otázky, či bol daný dôvod na trvanie nájmu náhradného vozidla po dobu 38 dní; teda otázka účelnosti a nevyhnutnosti vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca preukázal aktívnu vecnú legitímáciu v danom spore, nakoľko z listinných dôkazov vyplýva, že p. B. C. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa

26.05.2023 Zmluvu o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, predmetom ktorej bolo postúpenie nároku voči žalovanému (poisťovni) z poisťnej udalosti zo dňa 12.03.2023 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 1.435,85 eur. Medzi stranami tak ostala sporná otázka účelnosti trvania nájmu v čase od skončenia opravy do dodania krycieho listu. Čo sa týka námietok žalovaného ohľadne dôvodu trvania nájmu náhradného vozidla po skončení opravy poškodeného vozidla do doručenia krycieho listu, teda účelnosti a nevyhnutnosti vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, súd prvej inštancie uviedol, že medzi stranami sporná otázka účelnosti trvania nájmu v čase od skončenia opravy do dodania krycieho listu už bola súdmi, vrátane súdov vyššej inštancie v obdobných sporoch riešená. Poukázal pritom na rozsudky Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/107/2023 zo dňa 26.03.2024, 11Co/88/2023 zo dňa 26.03.2024, 7Co/51/2024, podľa záverov ktorých nárok žalobcu na úhradu nákladov za nájom náhradného motorového vozidla trvá až do času, kedy bolo umožnené nájomcovi/poškodenému prevziať si motorové vozidlo z autoservisu. Ďalej poukázal i na závery vyslovené v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.02.2023 sp.zn. III.ÚS 602/2022-34, ktoré sú aplikovateľné aj na okolnosti danej prejednávanej veci, v zmysle ktorých „... Je dôvodné prisvedčiť tvrdeniu žalobcu v podanom odvolaní, že deň ukončenia opravy (13.02.2023) nemožno považovať za rozhodujúci deň, ku ktorému by mal poškodený možnosť ukončiť nájom náhradného vozidla, ak nemá objektívnu možnosť opravené vozidlo týmto dňom užívať. Týmto momentom je až deň vydania opraveného vozidla autoservisom poškodenému, ku ktorému autoservis pristupuje z dôvodu a v čase, keď má deklarované krytie nákladov na vykonanú opravu zo strany poisťovne prostredníctvom krycieho listu...“. Vychádzajúc z uvedených záverov, bola otázka účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla posúdená tak, že dobu, po ktorú trval v prejednávanej veci nájom náhradného motorového vozidla, teda až do doručenia krycieho listu, nie je možné posúdiť ako neprimeranú a náklady s tým spojené ako neúčelné. Záverom súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že na ustálenie otázky dôvodnosti trvania nájmu náhradného vozidla až do doby doručenia krycieho listu nebola spochybnená ani záverom vyplývajúcim z odborného vyjadrenia č. 21/2024 vypracovaného Ing. Evou Zachardovou, znalkyňou z odboru cestná doprava, odvetvie: technický stav cestných vozidiel, odhad hodnoty cestných vozidiel, podľa ktorého je za daných skutkových okolností možné považovať za primeranú opravu poškodeného vozidla v rozsahu cca 12 pracovných dní, t.j. 16 kalendárnych dní. Výšku žalobou uplatneného nároku mal súd prvej inštancie preukázanú zo žalobcom predložených listinných dôkazov, a to z faktúry č. 6172023 zo dňa 26.05.2023 vystavenej žalobcom poškodenej na sumu 1.435,85 eur s DPH so splatnosťou 08.06.2023 za užívanie náhradného motorového vozidla za dobu od 17.04.2023 do 24.05.2023 spolu s výpisom z účtu žalobcu a listu žalovaného adresovaného žalobcovi o poskytnutom poistnom plnení, z ktorého vyplýva, v akej výške bola predmetná faktúra vystavená žalobcom poškodenej p. B. C. žalovaným sčasti uhradená. Z uvedených listinných dôkazov mal súd prvej inštancie preukázanú opodstatnenosť výšky žalobou uplatneného nároku, ktorá predstavuje rozdiel medzi uplatnenou výškou náhrady škody (1.435,85 eur) a sumou uhradenou žalovaným žalobcovi ako ním priznané poistné plnenie (769,85 eur), čo činí sumu 666,- eur. Žalobca v prejednanom spore tak preukázal dôvodnosť žalobou uplatneného nároku čo do existencie i výšky a to ako v časti istiny tak i v časti príslušenstva. Žalobcom uplatnená pohľadávka na úhradu nákladov za nájom náhradného vozidla bola posúdená ako dôvodná, preto súd prvej inštancie skonštatoval, že žalovaný sa tým, že v celom rozsahu neuhradil žalobcom uplatnenú sumu v lehote splatnosti, dostal do omeškania. Žaloba tak bola dôvodná i v časti úrokov z omeškania. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle zásady úspechu (§ 255 ods. 1 CSP) tak, že žalobca, ktorý mal v spore úspech, má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Žalovaný, v zmysle oznámenia o poistnom plnení uhradil poškodenému náklady, ktoré vynaložil na prenájom náhradného vozidla v trvaní 20 dní ako dôvodné náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s poškodením jeho motorového vozidla, pričom podľa žalovaného nájom náhradného vozidla v trvaní 38 dní nebol nevyhnutný a účelný. Súd prvej inštancie sa nijako nevysporiadal s viacerými námietkami žalovaného, napr. s námietkou žalovaného, ktorú podložil preukázaním fotografií poškodeného vozidla, že vozidlo nebolo masívne poškodené, jednalo sa o parciálnu škodu, pri ktorej bola samotná práca opravy vozidla určená na 10,9 hodiny, resp. 2 dni a oprava v trvaní 38 dní je neprimerane dlhá. Priznanie nájmu náhradného vozidla súdom prvej

inštancie v plnom rozsahu, teda v rozpätí 38 dní je o to zarážajúcejšie, že samotná praconosť opravy bola dva dni, čo žalovaný podložil aj predložením odborného vyjadrenia súdneho znalca, pričom žalobca žiadnym spôsobom nevysvetlil, prečo by mal byť nájom v dĺžke 38 dní nevyhnutný a účelný. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 11Co/38/2024 zo dňa 20.11.2024, v ktorom odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie z dôvodu, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s odborným vyjadrením znalca, ktoré žalovaný predložil. Ďalej uviedol, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou, že oprava vozidla bola skončená dňa 11.05.2023 a žalobca neprodukoval jediný dôkaz, ktorým by podložil dôvodnosť nájmu náhradného vozidla do dňa 24.05.2023, teda ešte dva týždne po ukončení opravy vozidla. Poukázal tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 8Co/136/2024. Žalovaný má tiež za to, že rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky v otázke nájmu náhradného vozidla nemožno v žiadnom prípade považovať za ustálenú. Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie rezignoval na riadne zistenie skutkového stavu, nepovažoval za potrebné riadne vykonať dokazovanie a jednostranne sa priklonil k názoru žalobcu bez toho, aby svoje rozhodnutie riadne a vyčerpávajúco vysvetlil. Vo vzťahu k nároku na zapožičanie náhradného vozidla zaujala svoj postoj aj Národná banka Slovenska (ďalej len „NBS“) v Odpovedi a poskytnutí informácií zo dňa 11.03.2019, v ktorej okrem iného uvádza: „Výška nároku na náhradu nákladov za zapožičanie náhradného vozidla je závislá od dĺžky zapožičania náhradného vozidla, pričom Národná banka Slovenska zastáva právny názor, že poškodený má nárok na zapožičanie náhradného vozidla odo dňa poškodenia, resp. zničenia jeho motorového vozidla do doručenia oznámenia poisťovateľa o totálnej škode, resp. do ukončenia opravy poškodeného vozidla v súlade s dĺžkou opravy podľa technológie opravy vozidla danej výrobcom konkrétnej značky motorového vozidla a primeraným časovým úsekom na objednanie nevyhnutne potrebných náhradných dielov.“ Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie nepodložil žiadnymi dôkazmi, vychádza zo svojvôle súdu prvej inštancie, je nepreskúmateľné a arbitrárne. Žalovaný v tejto súvislosti taktiež poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/138/2019 zo dňa 03.12.2019. Napokon poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. IV.ÚS 2043/17 zo dňa 14.02.2018, ktorý sa zaoberal otázkou nemravnosti účelového navyšovania nákladov na odstraňovanie škôd v systéme povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu a parazitovania na tomto systéme zo strany tretích osôb. Žalovaný ďalej uviedol, že má za to, že súd prvej inštancie chybné vychádzal z preukázanej dĺžky opravy podľa nájomnej zmluvy, nakoľko rozhodný čas pre určenie účelnosti nájmu motorového vozidla je doba jeho opravy, nie doba, na ktorú bola uzatvorená nájomná zmluva. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004 sp. zn. I ÚS 226/03) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. V súvislosti s povinnosťou súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie sa Ústavný súd SR nespočetne veľakrát vyjadroval (napr. v náleze III. ÚS 119/03, I. ÚS 226/003, III. ÚS 209/04, III. ÚS 260/06, III. ÚS 36/2010, I. ÚS 114/08). Poukázal tiež na ďalšie nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 290/2015 zo dňa 07.10.2015, III. ÚS 36/2010, zo dňa 04.05.2010 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Obo/77/2010 zo dňa 19.05.2011. Žalovaný záverom uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nespĺňa kvalitatívne požiadavky rozhodnutia vymedzené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP a zároveň je v rozpore so základným právom na súdnu ochranu v zmysle ust. 46 ods. 1 Ústavy SR. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania, alternatívne, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania. Podľa názoru žalobcu, žalovaným prezentované skutkové a právne okolnosti v jeho odvolaní neodôvodňujú zmenu rozhodnutia alebo zamietnutie uplatneného nároku. Žalobca sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia a právnym posúdením veci zo strany prvoinštančného súdu, ktorý sa dostatočne zaoberal spornými skutočnosťami, argumentáciou a dôkazmi strán, pričom jednotlivé dôkazy a námietky strán sporu vyhodnotil podľa svojej úvahy. Skutočnosť, že súd nevyhodnotil dôkazy podľa predstáv žalovaného nezakladá automaticky záver o nesprávnosti týchto skutkových zistení. Uviedol, že v prejednávanej spore je určujúcou skutočnosťou, že sa poškodená dostala do situácie, keď bola nútená si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo, v dôsledku poistnej udalosti zavinenej

klientom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jej dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania, ale bol v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a vzniknutou škodou. Poškodená prenájmom náhradného motorového vozidla len riešila dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňovala nepriaznivý stav. Žalobca má za to, že nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023 (ďalej len „Nález Ústavného súdu SR“). Zotrvanie motorového vozidla poškodenej v autoservise je priamym a bezprostredným následkom konania poistenca žalovaného, poškodená nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla, či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Užívanie opraveného motorového vozidla jej umožňuje autorizovaný autoservis, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne, až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou motorového vozidla, na ktorých úhradu je zaviazaná poisťovňa. Žalobca ďalej uviedol, že prevádzkyschopnosť opraveného vozidla poškodenej dňom zavŕšenia jeho opravy nepredstavuje odstránenie príčiny, pre ktorú nemohla poškodená svoje motorové vozidlo užívať; škodová udalosť je sanovaná až ku dňu, kedy poškodená môže svoje opravené motorové vozidlo opäť užívať, a to jeho vydaním zo strany autoservisu. K uvedenému momentu sa stáva ďalšie užívanie náhradného vozidla neúčelným. Postup autoservisu, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne, pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vracaní poškodenej nemožno nijako pričítať poškodenej, ktorá bola objektívne po celú dobu zotrvania jej motorového vozidla v autoservise vylúčená z užívania svojho motorového vozidla, a to

v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jej motorovom vozidle porušením povinností poistenca poisťovne. Ak autoservis vydá opravené vozidlo po úhrade nákladov na opravu motorového vozidla, resp. po doručení krycieho listu zo strany poisťovne, a žalobca preukáže súdu, kedy poškodená odovzdala poškodené vozidlo autoservisu a kedy jej bolo opravené motorové vozidlo vrátené, ide o unesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu na preukázanie účelu náhradného vozidla, a teda nároku na náhradu nákladov spojených s jeho prenájomom. Autoservis je zodpovedný za riadne a včasné plnenie svojmu zmluvnému partnerovi, ktorým je poisťovňa. Zodpovednostný vzťah medzi autoservisom a poisťovňou vzniká v dôsledku vzniku nákladov, ktoré poisťovňa musela znášať pre porušenie jeho povinností. Táto zodpovednosť však nevyklučuje vecnú súvislosť medzi pôsobením prvotnej príčiny, a to škodovej udalosti so vznikom škodového následku, ktorým je vznik nákladov na prenájom náhradného vozidla pre nemožnosť užívania vlastného poškodeného vozidla poškodenou, ktoré sa za účelom vykonania jeho opravy nachádza v autoservise. Ide tak

o škodu, ktorá je adekvátnym dôsledkom protiprávneho konania, a to podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností. Čakanie na krycí list – v tomto prípade na reálnu úhradu faktúry za opravu poškodeného vozidla - tak spadá do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou, ktoré vymedzujú obdobie nároku poškodenej na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla po dobu vykonávania opravy jej motorového vozidla. Žalobca poukázal na tú skutočnosť, že faktúra za opravu poškodeného vozidla bola vystavená dňa 11.05.2023 a poisťovňa likvidujúca poistnú udalosť uhradila až dňa 24.05.2023 faktúru za opravu poškodeného vozidla autoservisu. Čo sa týka žalovaným predloženého odborného posúdenia, toto žalobca nepovažoval za dôkaz, ktorý by preukazoval, že oprava poškodeného vozidla trvala neoprávnene dlho. Oprava trvala primeranú dobu, ako vyplýva z dôkazov predložených prvoinštančným súdu: poškodené vozidlo ŠPZ:D. bolo prijaté do autoservisu dňa 17.04.2023, oprava bola ukončená vystavením faktúry dňa 11.05.2023, vozidlo bolo vydané z autoservisu poškodenej dňa 24.05.2023, dĺžka opravy bola adekvátna vzhľadom na náročnosť opravy, dodržania technologických postupov určených výrobcou poškodeného vozidla a aj vzhľadom na obsadenosť a vyťaženosť jednotlivých pracovísk autoservisu, k poškodenému vozidlu bolo potrebné vykonať doobhliadku – to nastalo dňa 03.05.2023 – po tejto bolo poškodené vozidlo opätovne zaradené do procesu ďalšej opravy. Znalec, ktorý vypracoval odborné vyjadrenie nemal k dispozícii informácie o personálnom obsadení autoopravovne a o vyťaženosť jednotlivých pracovísk autoservisu, vypracoval odborné vyjadrenie „od stola“ len na základe dokumentov poskytnutých zo strany žalovaného. Po prijatí poškodeného vozidla do autoservisu a jeho odstojení nie je možné považovať vozidlo za pojazdné, preto názor žalovaného, že v priebehu opravy mal autoservis vydať poškodenej vozidlo na tzv. „medziužívanie“ v priebehu opravy (predsa by vznikali dodatočné duplicitné náklady s duplicitným odstojovaním, skladaním a záverečným diagnostikovaním poškodeného vozidla) je absolútne neprijateľný, nie je v súlade s bežnou obchodnou praxou, na ktorú žalobca poukázal v konaní pred prvoinštančným súdom. Žalovaný nepreukázal, tak ako konštatoval prvoinštančný súd, že by oprava trvala neprimerane dlho. Znalec v odbornom vyjadrení uviedol v závere, že „je možné uvažovať

z technického hľadiska s primeraným časovým rozsahom opravy...na úrovni 12 pracovných dní, t.j. 16 kalendárnych dní.“ Avšak zistenia znalca nie sú úplné a reálne, sú posudzované len z technického hľadiska, bez zhodnotenia skutočnej vyťaženia autoservisu, skutočného personálneho obsadenia, skutočnej dostupnosti náhradných dielov a podobne, preto jeho závery sú len technické – hypotetické a nie reálne k uvedenému prípadu. Bolo práve zodpovednosťou žalovaného, že kalkuláciu nákladov na opravu poškodeného vozidla vypracoval až dňa 23.05.2023 a faktúru za opravu uhradil až 24.05.2023. Žalobca ďalej uviedol, že je potrebné si uvedomiť, že účelom povinného zmluvného poistenia je krytie škôd vzniknutých pri prevádzke motorových vozidiel, aby tieto neplatili škodcovia a už vôbec nie poškodení, a to vzhľadom na pravidelné platenie poistného v prospech poisťovne. Poškodená má nárok na náhradu škody, ktorá vznikla prenájmom náhradného vozidla po dobu nepoužiteľnosti vozidla poškodeného počas vykonávania jeho opravy. Poškodená nemôže opravované vozidlo používať až do času, kým jej nie je vydané autoservisom, pričom k vydaniu opraveného vozidla dochádza najskôr dorúčením krycieho listu zo strany poisťovne. Žalovaný v konaní nepreukázal, že by poškodená mala reálnu a objektívnu možnosť prevziať si svoje vozidlo tak, ako tvrdí, teda v deň vystavenia faktúry za opravu. Nesprávnosť argumentácie žalovaného podporil žalobca odkazom na viaceré rozhodnutia súdov v obdobných sporoch (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.04.2024, sp. zn. 6Co/84/2023; zo dňa 30.04.2024, sp. zn. 6Co/77/2023, zo dňa 31.07.2024, sp. zn. 7Co/51/2024 a zo dňa 31.10.2024, sp. zn. 10Co/42/2024). Záverom žalobca uviedol, že rozhodnutie prvoinštančného súdu považuje za plne súladné s vykonaným dokazovaním a právne posúdenie zodpovedá povahe vynaloženia nákladov z hľadiska účelnosti, dôvodnosti a bezprostrednej súvislosti so škodovou udalosťou.

4. Ďalšie písomné vyjadrenia k podanému odvolaniu súdu doručené neboli.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 CSP, nakoľko je vecne správny.

6. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie, v dôsledku čoho si osvojil odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalovaného dodáva nasledovné:

7. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané a v konaní medzi stranami nebolo sporné, že dňa 12.03.2023 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená

B. C.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú pri prevádzke motorového vozidla u žalovaného ako poisťovne. V dôsledku škodovej udalosti bola poškodená nútená dať svoje motorové vozidlo opraviť, pričom oprava poškodeného vozidla bola vykonaná v období od 17.04.2023 do 24.05.2023. Z potvrdenia autoservisu E. F., G. o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla vyplynulo, že po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany poisťovne (žalovaného) dňa 24.05.2023 bolo motorové vozidlo bezodkladne vydané poškodenej (a to dňa 26.05.2023). Poškodená za účelom zabezpečenia svojich potrieb dňa 17.04.2023 uzatvorila so žalobcom zmluvu o nájme č. 421/2023, ktorej predmetom bol nájom náhradného motorového vozidla, a to v období od 17.04.2023 do 24.05.2023. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenej faktúru č. 6172023 za prenájom motorového vozidla počas 38 dní na sumu 1.435,85,- eur (s DPH), splatnú dňa 08.06.2023. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 26.05.2023 poškodená previedla svoju pohľadávku vo výške 1.435,85,- eur voči žalovanému (poisťovni) na žalobcu a listom zo dňa 26.05.2023 toto postúpenie pohľadávky oznámila žalovanému. V následnom oznámení o poistnom plnení zo dňa 08.06.2023

žalovaný žalobcovi oznámil, že na fakturovanú sumu za prenájom náhradného motorového vozidla priznal poistné plnenie len v sume 769,85 eur a že z požadovaného plnenia mu nepriznal 666,- eur z dôvodu neprimeraných nákladov za náhradné vozidlo za 18 dní prenájmu.

8. Čo sa týka poistného plnenia, toto má byť poskytnuté poškodenému v takom rozsahu, aby mu bola nahradená škoda v rozsahu, ktorý je preukázaný. Občiansky zákonník určuje rozsah škody v ustanovení § 442 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník pritom nedefinuje pojem „skutočná škoda“. Podľa ustálenej judikatúry sa pod skutočnou škodou rozumie ujma, ktorá predstavuje zmenšenie majetku poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi. Ide o určenie rozdielu v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody (R 55/1971); inak sa škoda definuje aj ako ujma (vyjadriteľná v peniazoch), spočívajúca v zničení, strate, zmenšení alebo znehodnotení veci a predstavujúca majetkové hodnoty, potrebné na uvedenie do predchádzajúceho stavu. Za skutočnú škodu sa považuje škoda, ktorá sa prejaví v majetkovej sfére poškodeného tým, že došlo k zmenšeniu jeho majetku. Predstavuje tak náklady vyjadrené v peňažnej forme, ktoré sú potrebné na uvedenie do pôvodného stavu alebo aj náklady, ktoré boli navyše vynaložené v porovnaní so stavom, ktorý tu bol bez škodnej udalosti.

9. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho zapožičanie nevyhnutne potrebné a zároveň, že náklady na takéto zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne. Riešenie otázky, či náklady za nájom náhradného vozidla boli nutné a účelné, závisí na posúdení konkrétnych okolností prípadu. Vzhľadom ku konkrétnym skutkovým okolnostiam sa posudzuje, po akú dlhú dobu bolo obstaranie náhradného vozidla nutné a účelné. Vychádza sa totiž z toho, že zmyslom a účelom poskytnutia náhradného vozidla je zachovanie určitého životného štandardu poškodeného v situácii, keď dôjde k čiastočnému, príp. totálnemu poškodeniu (zničeniu) vozidla. Poskytnutím náhradného vozidla nie je poškodený ponechaný v tiesni a umožní sa mu viesť čo do kvality obdobný život ako pred škodovou udalosťou, resp. dopravnou nehodou. Využívanie náhradného vozidla nemôže byť celkom bezbrehé a vždy musí byť splnená podmienka účelnosti jeho využitia (nález Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023).

10. V danom prípade bolo v konaní na súde prvej inštancie preukázané, že na strane poškodenej sa jednalo o účelne a nutne vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní 38 dní, po ktorú dobu trvala oprava poškodeného motorového vozidla, a to až do dňa, kedy s ním bolo poškodenej opätovne zo strany autoservisu vykonávajúceho opravu umožnené disponovať, pričom k zapožičaniu náhradného motorového vozidla došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 12.03.2023.

V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že poškodená si náhradné vozidlo prenajala iba na obdobie, kedy sa jej poškodené vozidlo nachádzalo v autoservise, pričom od momentu odovzdania poškodeného vozidla do autoservisu na strane poškodenej, odpadá akákoľvek možnosť jej ingerencie do priebehu vykonávania jeho opravy s dopadom na dĺžku jej vykonávania.

11. Argumentácia žalovaného o neprimeranosti doby nájmu náhradného vozidla prezentovanej v konaní na súde prvej inštancie a napokon i v odvolacom konaní nebola podľa názoru odvolacieho súdu relevantne spôsobilá spochybniť účelnosť prenájmu náhradného vozidla zo strany poškodenej, vrátane doby nájmu, pričom objektívnosť potreby náhradného motorového vozidla vyjadril žalovaný aj tým, že časť týchto nákladov poškodenej preplatil.

12. V konaní bolo preukázané, že žalovaný priznal žalobcovi poistné plnenie 769,85,- eur, teda len za 20 dní prenájmu náhradného motorového vozidla. Odvolací súd však považuje dobu 38 dní, po ktorú mala poškodená prenajaté náhradné motorové vozidlo z dôvodu opravy svojho poškodeného motorového vozidla, za primeranú, odôvodnenú a náklady na prenájom náhradného motorového vozidla za celé toto obdobie za náklady účelne vynaložené, ktoré možno z hľadiska náhrady škody považovať za skutočnú škodu, ktorá poškodenej vznikla

v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, za ktorú zodpovedá poistenec žalovaného. Súd prvej inštancie správne, v súlade s už ustálenou rozhodovacou činnosťou súdov Slovenskej republiky uzavrel, že nárok na úhradu nákladov za nájom náhradného motorového vozidla trval až do času, kedy bolo umožnené nájmcovi, teda poškodenej, prevziať si motorové vozidlo z autoservisu.

13. Preskúmaním obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd nevzhladol dôvodnosť uplatnenej odvolacej námietky žalovaného. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami toho - ktorého účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia požiadavkami

v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03 či sp. zn. III. ÚS 60/04), čo plne dopadá tiež na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu.

14. V predmetnej sporovej veci dal súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia odpoveď na všetky zásadné právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany a obrany proti nej. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje dostatok skutkových

a právnych záverov, spĺňa vyššie uvedené požiadavky a tvorí dostatočný podklad pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní, pričom odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli neodôvodnené. Skutočnosť, že žalovaný sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže sama o sebe viesť k záveru o zjavné neodôvodnenosti, či arbitrárnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

15. S prihliadnutím na vyššie uvedené dôvody, keďže súd prvej inštancie dôvodne dospel k záveru, že žalobcom požadované náklady za nájom náhradného vozidla boli v posudzovanej veci nutné a účelné, preto uplatnenému nároku žalobcu dôvodne vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť sumu 666,- eur s príslušenstvom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie preto potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

16. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP. Vychádzajúc z princípu procesného úspechu v konaní, úspešnému žalobcovi priznal proti neúspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).